

**Aalisarnermut, Piniarnermut Nunalerinermullu Naalakkersuisoq
Avatangiisinut Pinngortitamullu Naalakkersuisoq**

**Landsstyremedlem for Fiskeri, Fangst og Landbrug
Landsstyremedlemmet for Miljø og Natur**

Landstingsmedlem Lene Knüppel

/HER

Besvarelse af §36 stk. 1 spørgsmål vedrørende stop for eksport af narhvalprodukter og fastsættelse af nar- og hvidhvalskvoter

4. oktober 2006
J.nr. 01.28/66.11/09
Postboks 269
3900 Nuuk
Oq/tel +299 34 50 00
Fax +299 32 47 04
aapip@gh.gl
www.nanoq.gl

Kære Lene Knüppel,

Du har fremsendt en række spørgsmål vedrørende det foreløbige eksportforbud for narhvalprodukter fra Grønland og vedrørende fastsættelsen af kvoter for fangsten af nar- og hvidhval. Da spørgsmålene vedrører både Landsstyreområdet for Fiskeri, Fangst og Landbrug og Landsstyreområdet for Miljø og Natur er der udfærdiget et koordineret svar på spørgsmålene. Indledningsvis skal vi beklage den lettere forsinkelse at besvarelsen.

1. Hvorfor udstedte Landsstyret først eksportforbuddet den 9. juni 2006, når dokumentationen fra Grønlands Videnskabsråd alias Naturinstituttet, som ligger til grund for forbuddet allerede var kendt i oktober 2005?

Den eksisterende grønlandske lovgivning vedr. CITES er gennemført i efteråret 2004 og implementerer en række nye forhold, som tidligere formelt og i praksis var udført af myndighederne i Danmark. I forbindelse med administrationen af CITES, er der ud over selve lovgivningsimplementeringen ligeledes knyttet en lang række sagsgange og procedurer, som involverer forskellige direktorater i Hjemmestyret. En række af de forhold som bekendtgørelsen fastsætter, kræver derfor bidrag af forskellig karakter fra flere af disse myndigheder. Tilsvarende, er der behov for en nøje koordinering af de forskellige bidrag.

Da Direktoratet for Miljø og Natur (DMN) i oktober 2005 modtog den videnskabelige vurdering fra Grønlands Naturinstitut (GN) var der således tale om den første af sin art i Grønland og hele sagen havde derfor principiel karakter.

DMN - der er den ansvarlige myndighed for denne type sager - drøftede efter modtagelsen af den videnskabelige vurdering proceduren for den videre be-

handling af sagen med de andre involverede myndigheder i Grønlands Hjemmestyre. Dette drejer sig først og fremmest om Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Landbrug (DFFL), samt Erhvervsdirektoratet.

I forbindelse med ovennævnte drøftelser var der enighed om, at sagen var af så afgørende og principiel betydning for det grønlandske samfund, at afgørelsen om eksportstop for produkter fra narhval skulle forelægges Landsstyret til afgørelse, og således ikke alene afgøres administrativt.

DMN orienterede på den baggrund det internationale CITES sekretariat kort tid efter modtagelsen af GN's vurdering om sagens principielle karakter for Grønland, og anmodede sekretariatet om rådgivning i forbindelse med den aktuelle sag. CITES sekretariatet blev ligeledes gjort opmærksom på, at man på daværende tidspunkt rent politisk stod foran et valg i Grønland og, at der var behov for at et nyt landsstyre kunne blive informeret om sagen og træffe afgørelse i sagen, samt kunne tage stilling til, hvorledes man i fremtiden ønskede lignende sager behandlet.

Herefter pågik der en længere periode, hvor de involverede direktorater i Grønlands Hjemmestyre drøftede sagen for at opnå fælles konsensus forinden sagen kunne forelægges Landsstyret til afgørelse. Man skal i den forbindelse som tidligere nævnt have for øje, at dette var den første sag af sin art, hvorfor der var brug for en gennemgående drøftelse af sagen for at opnå konsensus, ligesom sagen blev brugt til at udvikle de nødvendige procedurer og forretningsgange.

Efter at de administrative drøftelser var tilendebragt fik Landsstyret i marts 2006 en grundig orientering om hele sagen, hvorefter der administrativt blev udarbejdet de nødvendige sagsakter til den endelige afgørelse af sagen. Hele dette arbejde blev tilendebragt den 9. juni 2006 i forbindelse med landsstyrets beslutning om midlertidigt at stoppe for udstedelse af CITES-eksporttilladelser på narhvalprodukter.

2. Hvornår blev Landsstyret bekendt med, at en manglende bæredygtig udnyttelse af de af CITES omfattede dyrearter kunne medføre handelsbegrænsninger eller et egentligt handelsforbud?

Danmark tiltrådte CITES i 1977 på vegne af hele rigsfællesskabet og konventionen har siden dengang derfor også været gældende for Grønland. Efter indførelsen af hjemmestyre i Grønland blev den første grønlandske lovgivning som vedrørte CITES indført i en grønlandsk lovgivning. Konventionens overordnede formål er som bekendt at regulere og overvåge den internationale handel med udryddelsestruede dyr og planter. Derfor er det Landsstyrets vurdering at ethvert siddende landsstyre siden indførelsen af hjemmestyreordningen har været

klar over at international handel af de omfattede arter skal ske efter konventionens retningslinier. Det er således vores opfattelse, at også det nuværende Landsstyre hele tiden har været bekendt med, at manglende bæredygtighed kunne medføre handelsbegrænsninger eller handelsforbud.

Det nuværende landsstyre tiltrådte som bekendt den 25. november 2005. Landsstyret er ved flere lejligheder blevet orienteret om CITES. Blandt andet blev landsstyret mundtligt orienteret af DMN om konventionens retningslinier, med udgangspunkt i den verserende sag om eksport af narhvaler i marts måned 2006, hvor landsstyret ved samme lejlighed havde mulighed for at stille uddybende spørgsmål.

3. Har Landsstyret informeret de personer og de forretningsdrivende i Grønland, der handler med narhvalprodukter om, at ikke bæredygtig udnyttelse af bestanden vil kunne resultere i konsekvenser efter CITES-konventionen?

I forbindelse med det daglige arbejde med administrationen af den grønlandske tilladelsesordning har DMN over en årrække opbygget en god dialog med de forretningsdrivende. Direktoratet har blandt andet udarbejdet omfattende informationsmateriale om konventionen, som er målrettet til netop denne gruppe, ligesom direktoratet i visse byer har holdt informationsmøder, hvor de forretningsdrivende er blevet inviteret.

Ud fra erfaringer om informationsbehov og ud fra de forespørgsler som direktoratet modtager fra de handlende, har informationsindsatsen været rettet mod at oplyse om hvilke arter, der er omfattet af konventionen, baggrunden for konventionen, samt vejledning i procedurer og tilladelsesordninger. Derudover har direktoratet valgt at fokuseres indsatsen således, at de handlende får et redskab til at videregive informationer til turister og andre kunder.

Det er vores vurdering, at de forretningsdrivende i forbindelse med den generelle information om CITES igennem de sidste år er blevet informeret om, at ikke bæredygtig udnyttelse af CITES arter kan have konsekvenser for handlen.

DMN har derimod ikke i den konkrete sag afgivet et konkret varsel til de forretningsdrivende om, at der kunne være et forestående stop for eksport af narhvalprodukter på vej. Derimod har direktoratet efterfølgende i forbindelse med det midlertidige stop for udstedelse af CITES tilladelser til narhvalprodukter, ved flere lejligheder informeret om beslutningen og baggrunden herfor.

4. Kunne man have forestillet sig en kortere sagsbehandlingstid og et forudgående varsel til forretningsdrivende forud for forbuddets ikrafttræden, så de kunne have indrettet deres indkøb til varelagre m.v. derefter?

Der henvises til besvarelse af første spørgsmål, hvor der redegøres for, at den konkrete sag vedrørende midlertidigt stop for udstedelse af CITES eksporttilladelser til produkter fremstillet af narhval er af principiel karakter og er anvendt til at opnå konsensus blandt de involverede parter samt fastsætte den nødvendige koordinering og de nødvendige sagsgange. Derfor forventes det, at behandlingen af denne type sager i fremtiden vil have væsentlig kortere sagsbehandlingstid.

Erfaringer draget i forbindelse med den konkrete sag om eksport af produkter fremstillet af narhval, har vist at der i fremtiden vil være behov for en mere målrettet indsats for at informere forretningsdrivende om hvilke arter, der kan blive genstand for en videnskabelig vurdering i fremtiden. DMN vil derfor i fremtiden bestræbe sig på at øge den del af informationen, således at kunsthåndværkere og de handlende får et varsel om at der kan være et forestående eksportstop på vej, hvilket vil give de handlende en bedre mulighed for at vurdere størrelsen af indkøb til et givent varelager.

5. Hvordan agter Landsstyret at følge op på udstedelsen af det midlertidige forbud? Det ønskes herunder oplyst, hvorledes Landsstyret konkret vil arbejde for at få ophævet forbuddet?

Ny bekendtgørelse og indførelse af kvoter

Der er, af det daværende Landsstyre, november 2000 truffet en principbeslutning om indførelse af kvoter og andre fangstbegrænsende tiltag for narhval og andre arter. Herefter, er der, den 12. februar 2004, implementeret en ny bekendtgørelse om beskyttelse og fangst af hvid- og narhval. Den ny bekendtgørelse udgør et vigtigt forvaltningsværktøj ved at fastslå, at der sættes kvoter for fangsten af de to arter i Vestgrønland og ved at frede unger og hunner med unger. Yderligere, er der pt. en ny bekendtgørelse under udarbejdning.

Ved indførelsen af kvoter på narhval blev det, ligesom for hvidhval besluttet, at kvoteringen starter med en gradvis reduktion af fangsten indtil et niveau, der er i overensstemmelse med biologiske anbefalinger og som vil sikre at bestanden øges. Fangsten af narhvaler har en stor kulturel og økonomisk betydning for bevaringen af fangererhvervet. Beslutningen om en gradvis reduktion af fangsten er således truffet med henblik på at give fangerne mulighed for at påbegynde supplerende indtægtsgenerende aktiviteter og med henblik på at bevare dette traditionelle erhverv.

Landsstyret vil fortsat arbejde efter en målsætning om en gradvis reduktion af fangsten af narhval indtil den er i overensstemmelse med den biologiske rådgivning. Herefter forventes det at GN vil kunne udstede en "non-detrimental finding". Dvs. at handelen med narhvalprodukter ikke er en trussel imod be-

standens overlevelse, hvilket bør medføre at eksportforbudet vil kunne ophæves.

Nedgang i fangsten opnået

Der er som resultat af Landsstyrets målsætning, allerede foretaget en mærkbar reduktion af fangsten af narhval. Den gennemsnitlige fangst i Vestgrønland i årene 1993-1999 lå på 577 stk. per år. Til sammenligning har DFFL indstillet kvoter på 300 stk. i 2004-2005, 260 stk. i 2005-2006 og 285 i 2006-2007 for Vestgrønland samlet. I kvoteåret 2005-2006 blev der, på Landstyrets foranledning, lagt 50 stk. oveni den indstillede kvote og som følge heraf vedtaget en kvote på 310 stk. Til trods for dette udsving må de indstillede kvoter ses som led i en gradvis reduktion af fangsten i Landsstyrets arbejde hen imod en bæredygtig udnyttelse, under hensyntagen til fangererhvervets tilpasningsmuligheder.

I forbindelse med at nå det biologiske anbefalede fangstniveau på 135 dyr i Vestgrønland bør det fremhæves, at der ikke er biologiske rådgivning for sommerbestand af narhvaler i Melville Bugt og nord for Inglefield Bredning (Smith Sund bestanden). Den biologisk anbefalede fangst på 135 dyr pr år i Vestgrønland forholder sig derfor udelukkende til det resterende Vestgrønland. Fangere fra Siorapaluk i Qaanaaq kommune fanger imidlertid også fra bestanden nord for Inglefield Bredning (nord for 78 grader).

For at vurdere hvor langt den reelle kvote er fra den biologiske rådgivning, er det nødvendigt først at fratække fangsten i disse to områder, der ligger udenfor den biologiske rådgivning. I kvoteåret 2006-2007 er kvoten for Melville Bugt sat til 100 stk. Der sættes pt. ikke særskilt kvote for Siorapaluk og det præcise tal for fangsten i kvoteåret 2005-2006 er endnu ikke tilgængeligt. Det vurderes på baggrund af tidligere år at fangsten fra Smith Sund bestanden er omkring 25 stk. om året.

Yderligere er der kvoteoverskridelsen på 68 stk. fra kvoteåret 2005-2006, der skal fratækkes den tildelte kvoten for den tilladte fangst i 2006-2007. Herved vil den reelle fangst i 2006-2007 ligge på samme niveau som den biologiske anbefaling forudsat, der ikke sker yderligere kvoteoverskridelser i indværende år. Det er på den baggrund tydeligt, at der er taget et væsentligt skridt i retning af at bringe fangsten ned så den er i overensstemmelse med den biologiske rådgivning.

Pga. den manglende biologiske anbefaling for bestandene nord for Inglefield Bredning, der hidtil har indgået i kvoten til Qaanaaq, eksklusive Savissivik, har DFFL i øvrigt indstillet at den samlede kvote for Vestgrønland revurderes i løbet

af efteråret, når DFFL har fået større klarhed over hvor stor en del af fangsterne i Qaanaaq kommune, der kan allokeres til bestanden i Smith Sund.

6. Det fremgår bl.a. af baggrundsmaterialet til pressemeddelelsen, at et af problemerne er, at kvoterne for fangst af narhval overstiger det antal, som den fælles videnskabelige gruppe under NAMMCO anbefaler. Har Landsstyret planer om at regulere narhvalkvoterne fremadrettet, således at Grønland fremover har narhvalkvoter, som ikke overstiger det af arbejdsgruppen anbefalede?

Ja. Landsstyret arbejder jævnt før svaret på spørgsmål 5 på gradvist at bringe narhvalkvoterne ned til de er i overensstemmelse med biologisk rådgivning under hensyntagen til fangererhvervets muligheder for at tilpasse sig denne ændring.

7. Ser Landsstyret, at eksportforbuddet på narhvalprodukter sker som en forlængelse af, at Landsstyret hidtil ikke har valgt at følge den afgivne biologiske rådgivning omkring udnyttelse af narhvalerne?

Landsstyret anerkender at det midlertidige eksportstop for narhvalprodukter er fastsat som resultat af en "non-detrimental finding" udført af GN vedrørende nar-hvalfangsten. Landsstyret anerkender ligeledes at GN's vurdering (non-detriment finding) er udarbejdet i overensstemmelse med gældende retningslinier i forhold til CITES.

Den videnskabelige vurdering fra GN bygger på, at det ikke kan udelukkes, at en eksport af narhvalprodukter vil skade bestanden, fordi fangsten af narhvaler for indeværende er højere end den biologiske anbefaling. Som ovennævnt er det imidlertid Landsstyrets målsætning at reducere fangsten til et niveau svarende til den biologiske anbefaling, hvilket vil have den betydning, at eksportforbuddet for narhvalprodukter kan ophæves.

Specielt i forhold til Melville Bugt, hvor der ikke er biologisk rådgivning, påpeger DFFL imidlertid, at der er fangststatistik til rådighed som indikerer at den fastsatte kvote er forsvarlig og ikke i modstrid med forsigtighedsprincippet. Yderligere påpeger DFFL, at det er yderst tvivlsomt at handlen med narhvalprodukter kan være en drivende faktor for fangsten fordi indtjeningen fra salg af kød og mattak fra en narhval langt overstiger indhandlingsprisen af narhvaltand. Eksportstoppet vil derfor ingen indflydelse have på fangernes incitament til at fange narhval.

GN påpeger, at bæredygtighedserklæringen på ingen måde vurderer at udenrigshandel med narhvalprodukter er den drivende faktor for fangsten, men blot erkender at man ikke kan bevise at udenrigshandlen ikke har nogen indflydelse på fangsten.

DFFL fortsætter kvotefastsættelsen efter Landsstyrets målsætning om gradvist at bringe kvoten ned på et niveau, der vil ophæve eksportforbudet.

8. Et andet problem ifølge baggrundsmaterialet til pressemeddelelsen er, at der ikke kan skelnes mellem narhvaler fra forskellige områder i Grønland. Agter Landsstyret at forholde sig til denne problemstilling? Hvis ja, hvordan og hvornår? Hvis nej, hvorfor ikke?

Landsstyret forholder sig løbende til den tilgængelige biologiske rådgivning og usikkerheden heri i forbindelse med fastsættelsen af kvoterne for narhval. DFFL modtager jævnlige, igennem samarbejdet i Den Nordatlantiske Havvepattedyrs kommission NAMMCO og den canadisk/grønlandske fælleskommission om nar- og hvidhvaler JCNB samt fra andre kilder, de nyeste tilgængelige forskningsresultater om bestandsstørrelser og afgrænsninger etc. for narhval. Ligeledes anvendes den bedst tilgængelige information fra fangststatistik i forvaltningen af bestande og reguleringen af fangsten. Yderligere inddrages brugerviden i forvaltningen og der er planer om at udvide muligheden herfor. På baggrund af denne information forholder Landsstyret sig løbende til den nyeste og bedst tilgængelige viden om bestandsafgrænsninger etc. i Grønland i forbindelse med vedtagelsen af kvoter og udarbejdelse af forvaltningstiltag.

Yderligere kan det fremhæves at GN pt. søger en bevilling på 3-4 millioner kr. om året i en treårig periode til at dække eksisterende huller i den nødvendige viden for forvaltningen af havpattedyr. Resultaterne af denne forskning vil blive taget i betragtning i forbindelse med fremtidige kvotefastsættelser.

9. Landsstyret meddelte ved pressemeddelelse af 15. august 2006 de foreløbige kvoter for nar- og hvidhvaler for kvoteåret 1. juli 2006 – 30. juni 2007. Skal baggrunden for at Landsstyret har fastsat kvoter for kvoteåret 2006-07, der er større end den biologiske rådgivning begrundes med, at Landsstyret finder, at hensynet til de økonomiske forhold for nar- og hvidhvalsfangerne vægter højere end en bæredygtig udnyttelse af bestandene?

Jævnfør svaret på spørgsmål 5, er der foretaget en afvejning af de modsatrettede interesser i forbindelse med narhvalfangsten. På denne baggrund foretages der en gradvis reduktion af kvoten under hensyn til bevaringen af fangererhvervet og traditionel grønlandsk kultur.

10. På hvilken måde ser Landsstyret, at Landsstyret ved de foreløbige fastsatte kvoter for nar- og hvidhvaler for kvoteåret 2006-07 har bidraget med en langsigtet gevinst for de personer og familier, der i væsentligt omfang ernærer sig ved nar- og hvidhvalfangst?

Jævnfør svaret på spørgsmål 5, er der truffet beslutning om en gradvis reduktion af kvoterne for hvid- og narhval med henblik på at give fangere i kommuner hvor narhvalfangst er af stor økonomisk, såvel som kulturel betydning, mulighed for at tilpasse sig de reducerede kvoter ved at omstille deres aktiviteter og finde alternative indtægtskilder. Dette må betragtes som værende i deres langsigtede interesse forudsat at kvoten bliver bragt ned til et bæredygtigt niveau, der muliggør at bestanden vokser til en størrelse, der i fremtiden vil tillade en maksimal vedvarende udnyttelse.

11. Falder det ind under Landsstyrets forståelse af bæredygtig erhvervsudøvelse, at fangst af nar- og hvidhvaler ikke ses at være funderet i bæredygtig udnyttelse af de pågældende arter?

Ja. En reduktion af kvoten til det anbefalede med øjeblikkelig virkning, ville med stor sandsynlighed have ramt fangerfamilier, der er afhængig af denne indtægtskilde, hårdt og med store negative konsekvenser fordi de ikke ville have fået mulighed for at omstille sig til denne ændring og påbegynde alternative indtægtskilder. Det vurderes derfor, at den gradvise reduktion af kvoten er nødvendig for erhvervets eksistens og dermed bæredygtighed.

12. I hvilket omfang ser Landsstyret den foreløbige kvotefastsættelse for 2006-07 som befordrende for en ophævelse af det midlertidige eksportforbud af narhvalprodukter?

Jævnfør svaret på spørgsmål 5, 6 og 7 er kvotefastsættelsen for 2006-2007 i overensstemmelse med målsætningen om en gradvis reduktion af fangsten, til den følger den biologiske anbefaling hvilket vil føre til en ophævelse af eksportforbudet.

13. Kan der forventes import- eller eksportstop på andre kvoterede dyrearter? Hvis ja, hvilke og hvorfor? Hvis nej, hvorfor ikke?

Det pointeres at det er Videnskabsrådet, som helt uafhængigt af Landsstyret, foretager en vurdering af, hvorvidt eksport af produkter fra CITES-arterne kan være til skade for bestandene. I denne forbindelse er det vigtigt at nævne, at et CITES medlemslands videnskabelige myndighed, i henhold til konventionens retningslinier skal erklære, at eksport af en given enhed omfattet af konventionens liste II ikke vil være til skade for den pågældende arts overlevelse.

Dvs. at også andre arter omfattet af konventionens liste II, herunder hvidhval og isbjørn i fremtiden skal igennem samme type vurdering, som er foregået for narhval. Et kommende eksportforbud for isbjørn og hvidhvalprodukter er således en reel mulighed.

I forhold til store hvaler, der er optaget på CITES liste I og derfor allerede nu normalt ikke kan eksporteres, bør det bemærkes at bestanden af flere store

hvalarter ikke er truet. Den International Hvalfangstkommissions videnskabelige komite anser yderligere Grønlands fangst af store hvaler for bæredygtig.

I forhold til hvalros, isbjørn og hvidhval, er der gjort tiltag for at regulere fangsten af disse arter og sikre en bæredygtig udnyttelse. I de nye bekendtgørelser om fangst og beskyttelse af hvalros, isbjørn og hvid- og narhval, er der indført kvoter samt andre fangstreducerende tiltag. Der er således iværksat en række forvaltningsinitiativer, der skal sikre bæredygtig udnyttelse og ophævelse af eksisterende import og eksportforbud.

14. Er der fastsat regler, der tilsikrer en fuldstændig implementering af bestemmelserne i Washington-konventionen/CITES ?

Washingtonkonventionen/CITES er implementeret ved Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 12 af 13. september 2004 om eksport og import af vilde dyr og planter mv. omfattet af konventionen af 3. marts 1973 om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (Washingtonkonventionen/CITES). Bekendtgørelsen har været sendt i høring hos en lang række relevante institutioner i Grønland, samt i Skov- og Naturstyrelsen i Danmark. Høringssvarene er indarbejdet i bekendtgørelsen og bekendtgørelsen implementerer nu rent lovgivningsmæssigt konventionens retningslinier fuldstændigt.

15. Kan Landsstyret oplyse andet af relevans for sagen?

Det kan oplyses at GN har gennemført en ny tælling af nar- og hvidhvaler her i foråret. Den resulterende biologiske rådgivning på baggrund heraf forventes at være udarbejdet i løbet af de næste måneder og vil blive taget i betragtning i forbindelse med udarbejdning af fremtidige kvotefastsættelser.

Med venlig hilsen

Finn Karlsen
Landsstyremedlem for Fiskeri, Fangst og Landbrug

Asii Chemnitz Narup
Landstyremedlemmet for Miljø og Natur